

Mirosul cald

Maresalmusca

Mirosul cald e tot ce ne-a rămas,
acum că-n ploaie de salivă bezna ne orbește
și-am să inspir să am drept cap compas
orice bătaie mută inima-ți va crește.
Miroși a vis ce-l lăcrimează-n sfârcuri somnul,
miroși a pielea-mi de aramă transpirată,
miroși a circul unde clovnul
se sinucide-n hohote isterice de gloată.
Miros a pielea maică-tii, spuneai,
atunci când ai atins-o oarbă prima oară,
miros a câmp înmormântat cu cai
copită în copită, nară în nară.